

CONTINGUTS

POLÍTIQUES PÚBLIQUES I REFORMES LEGISLATIVES

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9

[Enllacos d'interès](#)

Els infants primer

Claude Martin. ENSP, Rennes, France.

Missió d'informació de l'Assemblea Nacional (President: Patrick Bloche; Relator: Valérie Pécresse), *Els infants primer. 100 propostes per a situar els interessos dels infants en el centre del dret familiar*. Informe 2832, Assemblea Nacional, XII Legislatura, Febrer de 2006, 2 toms 453 i 534 pàgines.

El president del Parlament Francès va designar fa més d'un any, un grup de 31 membres per a analitzar els temes relacionats amb la infància i la família i suggerir les reformes necessàries. Aquest grup, durant un any de treball, ha realitzat 50 entrevistes, individuals i col·lectives, que després s'han traduït en dues parts: 1. l'informe en si mateix, que resumeix el diagnòstic sobre les transformacions familiars i proposa una llista d'unes 100 reformes, i 2. la transcripció de les entrevistes. Aquest informe nacional publicat al gener de 2006 i titulat "Els infants primer. 100 propostes per a situar els interessos dels infants en el centre del dret familiar" està clarament centrat en temes d'infància, però també reivindica restablir la família legítima per considerar-la l'únic mitjà per a socialitzar els infants adequadament. Aquest punt de vista ha provocat una controvèrsia dintre dels membres del grup, entre la majoria conservadora i el sector d'esquerres.

En aquest informe, la divisió entre els membres progressistes i conservadors de la Comissió sembla clara. [Patrick Bloche](#), el president socialista de la Comissió, va decidir expressar el seu desacord en el pròleg de l'Informe amb els següents termes: "No estic d'acord amb cap de les anàlisis de l'informe sobre l'evolució de la nostra societat, ni amb les conseqüències jurídiques que proposa. Quan exposa canvis, és només per a penedir-se d'ells immediatament. La seva missió era, suposadament, veure la societat com és, no com s'imagina que és. Em temo que la majoria dels seus membres prefereixen veure-la com voldrien que fos, a causa de la seva inclinació al model familiar tradicional – un pare i una mare units per matrimoni, vivint junts amb els seus fills – un model que s'està erosionant... El matrimoni es presenta com la única solució apropiada per a què una parella pugui donar seguretat als seus fills... La defensa dels drets dels fills és utilitzada per a mantenir la desigualtat entre les parelles." ([op. cit.](#), p. 4).

Mirant les propostes d'aquest Informe, semblaria que França va a adoptar una política general de defensa i promoció del matrimoni (com s'ha fet als Estats Units) com la millor forma de donar suport a les famílies. No obstant això, com va destacar [Andrew Cherlin](#) recentment: "una política familiar que confia massa en el matrimoni no ajudarà a tants infants destinats a viure en famílies monoparentals i parelles de fet – moltes d'elles amb desavantatge econòmic – durant alguns o tots els seus anys de formació. Només els arribarà una assistència dirigida a famílies necessitades, indiferent a l'estructura de la seva llar," ([Cherlin](#), 2005, p. 50). Si bé cal esperar que aquestes propostes siguin implantades, el debat és més intens que mai i és evident que el que està absent és la dimensió social de la política familiar.

www.assemblee-nationale.fr

Pàg. 1
[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4
[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5
[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7
[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8
[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9
[Enllaços d'interès](#)

Resum del Projecte CHIP (Children of Immigrants Project)
Algunes [investigacions](#) recents a Europa sobre Infància i Migració.

Sílvia Carrasco, [Wellchi-CIIMU](#), Grup d'Investigació EMIGRA (UAB, Espanya)

El projecte apunta tant a millorar la comprensió de les múltiples facetes del tema com a buscar solucions (directiva pràctica) per a millorar el problema. El treball consisteix en: una anàlisi comparativa de models i estratègies adoptats en diversos països de la UE, centrant-se en (a) el paper dels professionals (en educació, treball social, etc.) (b) l'impacte de les polítiques educatives en la condició social d'aquests infants i (c) el desplegament de nous i innovadors mètodes en educació i el desenvolupament d'un conjunt bàsic d'indicadors Europeus comuns apuntant a avaluar l'impacte de les polítiques en el benestar, inclusió/exclusió i igualtat/desigualtat d'aquests nens.

El projecte va començar amb l'observació que els infants d'origen immigrant – definits a partir de sistemes variats però mínimament identificables en diferents països – són una categoria en risc d'exclusió social a Europa. Les polítiques nacionals assenyalen que el suport a aquests infants no ha estat completament reeixit a l'hora de contrarestar el factor risc. No hi ha un sistema compartit per avaluar els resultats de les polítiques en diferents països, especialment una que tingui en compte els drets i necessitats específiques dels infants.

El projecte va analitzar definicions nacionals, indicadors i sistemes d'avaluació, tant en termes conceptuals com estadístics. També va analitzar les respostes polítiques específiques de cada país, especialment en l'esfera educativa (innovació, capacitació). Alhora, el projecte va revisar els sistemes de classificació i definició per al benestar dels infants i va desenvolupar una nova definició de benestar per a infants d'origen immigrant d'acord amb una jerarquia d'indicadors bàsics que podrien ser usats per a avaluar la condició dels infants i dissenyar polítiques específiques. A més de les mesures de benestar centrades en els infants, el projecte desenvolupa una sèrie d'indicadors rellevants per a la política i els serveis socials, proposant un sistema centralitzat d'avaluació per garantir drets, accessos, i estratègies d'equilibri.

La definició d'infants d'origen immigrant no s'extreu de cap sistema de classificació nacional, en tant que cap va ser considerat adequat en relació al grup de risc. Està basat en el procés migratori familiar recent que comporta alguna classe de precarietat en el benestar del menor. Les dimensions rellevants del benestar, en aquest cas, van més enllà dels indicadors bàsics usats en les comparacions internacionals i en comparacions sobre infància en general. S'hi inclou una sèrie d'indicadors de la psicologia del desenvolupament provats dins del projecte en un estudi longitudinal sobre les estratègies i el benestar de 288 adolescents immigrants.

El projecte estableix una distinció entre factors exògens i endògens en el benestar dels infants d'origen immigrant. Les polítiques específiques que afecten dimensions del benestar han estat identificades i examinades en termes d'accés a recursos i avaluació dels resultats. Actualment no hi ha cap sistema estadístic estàndard per a [monitoritzar](#) el benestar dels infants d'origen immigrant. A nivell escolar, aquest sistema hauria d'arribar als infants amb pares i avis immigrants. En aquest projecte es consideren també indicadors essencials la llengua materna i la possibilitat de declarar l'afiliació ètnica.

El projecte identificava les diferents necessitats dels infants d'origen immigrant en funció de la distància envers el moment en què va tenir lloc la migració familiar. Essencialment distingien tres grans categories d'infants d'origen immigrant: els que van arribar després de l'inici de l'escolarització, els que van arribar durant la petita infància o van néixer poc després d'arribar la família i aquells les famílies dels quals portaven molt temps al país d'acollida. Aquests grups difereixen enormement en termes d'exercici efectiu dels seus drets. Per al primer grup, és necessari el suport lingüístic i orientatiu, així com una millora de la capacitació docent per a propiciar les estratègies d'inserció a l'escola. Es van revisar en profunditat qüestions com l'educació bilingüe i els cursos en l'idioma d'origen, que es van considerar efectius però extremadament difícils d'implementar correctament.

Per a tots els grups és essencial la completa inclusió sigui l'opció pública explícita i que aquest missatge estigui clar en tots els serveis. Un estudi pilot sobre la seva representació als mitjans va assenyalar que les estratègies de comunicació actuals no ajuden als infants d'origen immigrant a veure positivament la seva incorporació a la societat on viuen. Les habilitats interculturals que aquests infants posseeixen estan [infravalorades](#) i són poc utilitzades en la majoria d'entorns quan haurien de ser reconsiderades per la política social i la representació pública. És necessari un nou sistema estadístic per a controlar el risc en què es troba aquesta població i per a garantir que siguin capaços d'exercir els seus drets de participació social.

Pàgina web de l'informe final del projecte:

http://www.om.hu/doc/upload/200506/child_immigration_report_2001.pdf

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9

[Enllaços d'interès](#)

Ressenya del llibre: Scuole e Migrazioni in Europa: dibattiti e prospettive, a cura di Jonathan Chaloff e Luca Queirolo Palmas (2006) Roma: Carocci

Dos italians experts en política immigratòria (J. Chaloff) i en cultura i educació en contextos d'immigració (L. Q. Palmells) han aconseguit reunir un grup d'experts en migració i educació de diferents països del nord i sud d'Europa amb diferents històries i patrons migratoris: Holanda, Espanya, Suècia, Portugal, França, el Regne Unit, Alemanya i Itàlia, comparant llurs experiències amb les dels Estats Units. Així doncs, aquest llibre explora l'impacte de la immigració en els sistemes educatius i com els sistemes educatius han contribuït a donar forma i aplicar polítiques públiques sobre les immigratòries, a través de les oportunitats i tensions que hi ha entre ambdues. Els capítols sobre les diferents situacions nacionals analitzen temes entorn les tradicions i les relacions colonials, el diferent ritme de desenvolupament econòmic i la demanda de mà d'obra, la història de la immigració passada i la recent, les formes d'obtenir i conceptualitzar la ciutadania, els efectes dels sistemes educatius més o menys oberts o selectius i els debats polítics en l'esfera educativa, que reflexen els processos socials i els mecanismes potencials d'exclusió i inclusió. L'enfocament teòric comparatiu que el llibre presenta intenta desenvolupar un concepte dels infants d'ascendència estrangera com a futurs ciutadans europeus de ple dret, més enllà de marcs teòrics heretats que fins ara han privilegiat, de forma acrítica, una categoria fixa d'estudiants 'immigrants'. A més, fent ús d'estudis comparatius previs sobre infància i immigració a Europa en els que els coordinadors hi ha estat involucrats de forma activa (Projecte XIP, 2000), els autors prenen en consideració els factors de risc que actualment afecten als infants d'origen immigrant, tant des de la perspectiva de les seves condicions actuals com a infants com des de la del seu benestar futur com a adults, per tant, com a condicionadors dels assoliments i mobilitat social i personal.

Per Sílvia Carrasco, Wellchi-CIIMU, Grup d'investigació EMIGRA (UAB, España)

Una breu mirada transnacional sobre el benestar dels infants gitanos a l'Europa multicultural

Un butlletí informatiu dedicat al tema del benestar dels infatns en societats multiculturals ha de tenir en compte, necessàriament, les situacions rellevants que els afecten com a minories. Per tant, vam incloure aquesta breu mirada transnacional sobre el benestar dels infants que pertanyen a la minoria que, en general, presenta els pitjors indicadors de benestar en totes les àrees de la vida, un dels quals és, clarament, la seva invisibilitat: els gitanos.

D'acord amb informes nacionals i transnacionals europeus recents [The EU Project The Education of Gypsy/Roma children in Europe, A. Giménez et al 2003, the Commission of the European Communities: Non-discrimination and equal opportunities for all - A framework strategy (2005), the OSCE seminar on Roma, June 2000, Bratislava; the ECRI: Third reports – 2003-2006, and the MG-S-ROM report on activities relating to Roma and Travellers (2004)] la població gitana (d'acord amb el vocabulari de la UE: Roma, Gitanos, Viatgers i Sintí) de la Unió Europea ampliada ha crescut fins a convertir-se en el major grup minoritari de la UE (al voltant de 8 milions). La seva situació s'ha fet palesa per part de moltes agències i institucions internacionals. Alguns informes recents mostren que les comunitats gitanes són excloses sistemàticament del desenvolupament social, econòmic i polític dels estats europeus. Diferents polítiques i instruments de finançament de la UE, així com iniciatives locals, intenten posar fre a aquesta tendència. D'acord amb els informes d'ECRI (tercers informes 2003-2006), la major part de la població gitana ha d'enfrontar-se a prejudicis, desavantatges i discriminació en àmbits com l'educació, l'ocupació, l'habitatge i la salut, entre d'altres. No tots els països europeus han convertit en llei nacional la Race Directive de la UE.

Els nens gitanos són els que pateixen més directament l'impacte dels tractes discriminatoris a l'educació pública (Informes EUMAP-OSI 2002 sobre Espanya, Alemanya i altres). Alguns països europeus denuncien la sobre-representació de la població gitana a les escoles especials o d'educació especial. Es tracta d'infants amb una gran taxa de deserció escolar, molt pocs dels quals accedeixen a l'educació superior no obligatòria. En aquest sentit, s'assanya també la importància de les diferències de gènere degudes a qüestions culturals.

Un altre dels fets que apareix sovint en els informes és l'actitud racista i xenòfoba expressada cap a ells pels companys d'escola i els pares d'aquests. A més, a causa d'una taxa d'atur superior a la mitjana entre les comunitats gitanes i les polítiques insuficients dels països, l'habitatge continua essent una qüestió problemàtica. Fins i tot en països com Espanya o Itàlia, existeixen districtes pobres segregats de gitanos o assentaments temporers il·legals, amb serveis sanitaris insuficients. Així mateix, la Resolució EP al 2005 encara esmenta que es discrimina a la població gitana pel que fa a la provisió d'assistència sanitària i seguretat social. Sens dubte, cal que aquesta situació entri urgentment en l'agenda de les polítiques públiques que incideixen sobre el benestar dels infants a Europa.

Per Bálint Ábel Bereményi, Grup de investigació d'EMIGRA (UAB, España, Hungría)

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9

[Enllaços d'interès](#)

Els infants de la migració

[Karin Wall](#)

Institut de Ciències Socials, Universitat de Lisboa

Karin.wall@ics.ul.pt

Els problemes dels infants immigrants són analitzats gairebé sempre en el context de la (difícil) integració de la segona generació d'immigrants, els joves en els països amfitrions. No obstant això, els resultats de dos projectes qualitatiu d'investigació – un sobre la conciliació entre treball i cura dels infants en famílies immigrades i l'altre sobre les trajectòries de les dones immigrades en la migració europea actual – mostren que la qüestió dels infants en la població immigrant va més enllà dels problemes de la segona generació i haurien de ser observats prèviament en el procés migratori.

Els resultats d'un primer estudi portat a terme per aquest equip ([Wall](#) i So José, 2004), basats en informació de cinc països europeus, mostren que les famílies immigrades amb infants petits, en particular les treballadores i famílies monoparentals, tenen dificultats per a cuidar als nens menors de deu anys a causa de les llargues jornades laborals, horaris de treball atípics (especialment en el sector de la neteja, de la cura de persones i de restauració) o, simplement, per la manca de recursos per a assegurar que els infants siguin cuidats en serveis privats, formal o informalment (activitats [extraescolars](#), cangurs, etc.). Els arranjaments alternatius, com les tradicionals dedicacions de les mares a ser mestresses de casa, o les xarxes de cura de tipus familiars, rarament es troben a l'abast ja que ambdós membres de la parella treballen i els parents propers, com els avis, no es troben al país d'acollida. Les xarxes d'immigrants són importants per a garantir suport per a trobar treball i prevenir situacions ocasionals difícils però no poden d'actuar com una xarxa de suport social per a la cura diària. En aquest context, les famílies no poden d'equilibrar treball i cura: els infants petits sovint es deixen sols (o a càrrec d'altres infants) a primeres hores del matí, de la tarda i de les nits, o durant els caps de setmana. Les entrevistes mostren que les famílies immigrants amb nens petits necessiten serveis de cura de baix cost, activitats disponibles després de l'escola, particularment en països on l'escola acaba d'hora, i solucions específiques de cura quan les activitats laborals es realitzen en hores atípiques.

En el context de l'augment de dones immigrants a Europa, les investigacions recents han mostrat que moltes d'elles [emigren](#) soles, sense les seves famílies, sovint deixant infants petits en el país d'origen, a cura de parents propers. Els resultats de l'estudi a Portugal ([Wall](#), [Nunes](#), [Matias](#), 2005) mostren que moltes dones immigrants vénen a treballar per a tenir cura d'infants o persones grans dependents. Moltes són il·legals, en particular, dones joves solteres i divorciades, que deixen els seus infants petits en el país d'origen, amb la petita esperança de veure'ls novament al cap d'uns anys. Fins i tot quan el treball i la residència es legalitzen, la reunificació familiar és difícil de dur a terme i es converteix en un procés llarg (dos anys de mitjana). Les entrevistes revelen la frustració i decepció dels nens que no poden entendre per què no es reuneixen amb els seus pares, així com els problemes de cohesió familiar quan ells immigren un temps després que les seves mares o pares. D'altra banda, el país d'acollida i el nou nínxol del mercat laboral en què es troba el treball de les dones immigrants no té en compte les necessitats de la família ni les identitats de les dones en situació laboral activa. Això significa que les dones immigrants treballen intensament, de vegades sostenint dues feines alhora, per a tractar d'estalviar diners ràpidament durant dos o tres anys, i tornar a veure els seus fills.

L'impacte de la migració en els infants no és un nou tema en la sociologia de la migració. No obstant això, els canvis i la diversificació de l'actual flux migratori sembla mostrar que és urgent i fonamental considerar els infants emigrants com un tema específic tant en la investigació com en l'agenda política.

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9

[Enllaços d'interès](#)

[Petmesidou](#) M & I. [Mossialos](#) (eds.) 2005, Els Desenvolupaments de la política Social a Grècia. [Aldershot: Ashgate](#) (422 pàgines).

En els darrers anys hi ha hagut un gran debat entorn del futur de l'estat del benestar a Europa. Els complexos factors que influeixen en la seva reforma i la magnitud de la pressió sobre el benestar poden conduir a canvis [sistèmics](#) irreversibles en la política social.

Aquest llibre ofereix una profunda anàlisi del context de la política social a Grècia i dona informació general dels majors desenvolupaments, de les seves característiques, [impassos](#) i perspectives. A més, aquest treball col·lectiu contribueix a una comprensió de les trajectòries de les reformes sobre benestar a Europa i en particular en els països del sud d'Europa. Els autors examinen en detall aspectes del canvi estructural, desafiaments i respostes de la majoria de les qüestions de la política social: ocupació, seguretat social, família i gènere, salut i cura social, migració i tendències polítiques, els temes d'investigació que són fonamentals en el debat sobre la reforma de l'estat del benestar Europeu, com els ajustaments estructurals que tinguin en compte la producció, la organització i la provisió de benestar, els canvis significatius en el finançament de la protecció social, el rol dels partits polítics, les qüestions polítiques de la reforma del benestar, la posició dels actors socials amb major influència (o resistència) a les reformes polítiques, estan en l'avantguarda de les contribucions d'aquest volum. L'enfocament i la intensitat de les pressions sobre l'estat de benestar de Grècia provinents del nivell supranacional unides als desafiaments de la integració econòmica i monetària a Europa són també de crucial importància en les anàlisis realitzades.

Per a més detalls visiti la pàgina web de [Ashgate](#):

<https://www.ashgate.com/shopping/title.asp?>

Werner Schiffauer, Gerd Bauman, Riva Kastoryano i Steven Vertovec, eds. (2004) Enculturació Civil: Nació-Estat, Escola i Diferències Ètniques als Països Baixos, Gran Bretanya, Alemanya i França. Nova York: Berghahn Books.

Aquest llibre constitueix un treball crucial per a historiadors i dissenyadors de polítiques així com per a interessats en els canvis i desafiaments que ha sofert l'estat modern i les seves escoles des de la Revolució Francesa. Les escoles públiques s'han convertit en una peça clau en la construcció de l'estat i la formació de ciutadans. Com diu [Gerd Baumann](#) en la introducció, "Sense escoles públiques no hi hauria nacions com les que veiem al nord-oest d'Europa, no hi hauria consciència col·lectiva nacional, ni tampoc necessitat d'inculcar i reafirmar les conviccions de la cultura política dominant" (p. 2, èmfasi en l'original). Tanmateix, com mostra fins i tot una observació superficial de qualsevol cultura europea, la "cultura política dominant" de vegades es troba a si mateixa ocasionalment en desacord amb extensos segments de la societat. Els historiadors de la política i de l'educació que coneixen la història i la teoria de l'escola trobaran que aquest llibre és una contribució important a les discussions sobre possibles aproximacions a l'augment en l'educació de poblacions diverses a partir de l'exemple de quatre contextos europeus diferents. Potser la contribució més valuosa d'aquest llibre és l'intent i l'assoliment dels autors d'arribar a una clara definició de la missió de l'escola en relació amb l'Estat. Mentre altres treballs actuals s'han mogut entre qüestions d'identitat i formació de la ciutadania en abstracte, o encara pitjor, en relació amb l'adoctrinament i la [inculcació](#) de valors nacionals, [Schiffauer](#), [Baumann](#), [Kastoryano](#), i [Vertovec](#) han identificat el rol més específic dissenyat per l'estat i el sistema educatiu en conjunt: l'[enculturació](#) civil. Amb aquest terme els autors estableixen que les escoles idealment ajuden als seus alumnes a obtenir les habilitats necessàries per a funcionar en la seva societat particular. Alguns dels seus resultats no són desconeguts per als científics socials, com l'argument que la comunicació és construïda culturalment i específicament. Són aquests descobriments en el context de quatre escoles en quatre contextos socials i nacionals diferents el que actualitza i innova aquests principis acceptats. Com els autors demostren, l'habilitat per a inserir-se en un sistema social és una de les més importants en països amb poblacions immigrants creixents procedents tant de cultures occidentals com no occidentals.

Una comunitat per als infants? Infants, ciutadania i migració interna en la Unió Europea. [Ackers, Louise & Helen Stalford. Aldershot : Ashgate](#) (2004)

Basat en una important investigació socio-legal finançada per la Comissió Europea i la [Nuffield Foundation](#), aquest llibre examina l'impacte de la migració en els infants de la Unió Europea. Situat en l'estructura del desenvolupament de la 'Ciutadania de la Unió' i l'extensió dels drets legals a les famílies treballadores immigrants, la investigació inclou entrevistes en profunditat amb pares i fills de famílies emigrants de la Unió Europea a Suècia, Portugal, Grècia i Regne Unit. Examinant la seva titulació formal i legal en relació amb la llei de la Comunitat, avalua la rellevància de la ciutadania Europea per als infants i mostra els recents desenvolupaments en la creació de polítiques de la Unió Europea i la promoció dels drets dels infants. Les autores descriuen les experiències dels infants en relació amb els patrons migratoris, la seva inclusió en la decisió d'emigrar i l'impacte que té la migració en les seves opcions de vida en els països receptors. Així mateix, el llibre representa una aproximació innovadora al desenvolupament de mètodes interdisciplinaris i centrats en els infants en la investigació comparativa.

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9

[Enllaços d'interès](#)

Exploració i harmonització de les fonts estadístiques

Lluís Flaquer

Director del WELLCHI NETWORK

Un dels objectius del WELLCHI NETWORK és explorar algunes de les vies per les quals la observació i el seguiment del benestar dels infants pot millorar-se, seguir les tendències referents a les conseqüències de reformes institucionals en aquest terreny i concebre un sistema comú per a tota la UE d'indicadors estadístics que utilitzin l'infant com a unitat d'observació i anàlisi. Amb aquest objectiu en ment, es pretén buscar diverses fonts d'informació secundària i dades sobre salut, educació, família, polítiques socials i pobresa infantil, entre d'altres, per poder descobrir defectes, detectar mancances i, finalment, suggerir alternatives per recollir i analitzar dades en aquests àmbits d'una millor manera.

Creiem que es podrien obtenir beneficis de l'exploració de les possibilitats d'harmonització de les fonts estadístiques sobre infància en termes d'estimular la recerca europea en aquest terreny, assolir un millor coneixement dels problemes relacionats i dirigir atenció pública a problemàtiques que sovint no són prominents en l'agenda política. És important de promoure la creació de valor afegit posant en comú les activitats de recerca en curs en aquest terreny i, d'aquesta manera dotar de dimensió europea les recerques en els diversos països participants.

La infància com a categoria social és estadísticament invisible. Malgrat que aparegui a les estadístiques com a grup d'edat, es categoritza rarament com un grup separat amb uns drets definits i necessitats específiques. Aquesta manca d'informació fa difícil capturar característiques de la infància que són similars, en la mesura en que comparteixen el mateix estatus a la societat, impossibilita la comprensió de factors subjacents a les similituds i variacions i, per tant, també exclou la possibilitat de comparar les realitats de la infància a través de societats diferents. La situació insatisfactòria present força als investigadors a recollir informació de fonts disperses, la qual cosa produeix un retrat parcial i fragmentari dels fenòmens rellevants.

La insuficiència de les dades disponibles sobre la infància a Europa demostra que no es dona als interessos de la gent jove una atenció completa en els debats sobre integració europea. Una gran part dels indicadors desenvolupats com a part de l'agenda social de la UE per observar l'evolució de la pobresa i l'exclusió responen més aviat a preocupacions econòmiques (com ara l'eficiència o la competitivitat) que a preocupacions de justícia social o el benestar de les poblacions implicades. A més a més, són incapaces de revelar les complexitats inherents a la situació de la infància. No podem assumir que aquestes es poden deduir a partir del PIB, les taxes de desocupació o d'altres indicadors econòmics, que proporcionen només part d'una imatge necessàriament composta i diversa.

Desenvolupar la infància com una categoria social requereix, en primer lloc, ser capaç de dur a terme anàlisis prenent l'infant com a unitat d'observació. Això significa avaluar les característiques objecte d'estudi com a part de la infància en el seu ple dret més que com a part d'altres categories o fenòmens. Introduir la perspectiva de l'infant requereix realitzar recerques qualitatives amb els infants, dissenyar investigacions amb mostres extretes de la població d'infants i estar atents a les veus dels mateixos infants més que no pas als desitjos i representacions dels adults. Si pretenem millorar la nostra comprensió de la infància com a categoria social, és important desenvolupar indicadors frescos per descriure-la, analitzar-la i informar sobre ella.

Tenint aquests objectius en ment, i sota la coordinació de l'equip responsable del WELLCHI, un gran nombre d'especialistes en l'estudi de la infància s'ha reunit per produir un informe sobre aquestes matèries. El seu objectiu principal és detectar les deficiències referents als informes i descripció de la infància a la UE i suggerir noves perspectives i idees que serveixin per augmentar la validesa de les comparacions transnacionals en aquesta àrea. El fonament principal per a la selecció d'indicadors és la necessitat d'igualtat d'oportunitats per a tots els infants en un món caracteritzat pel creixement de la diversitat familiar que produeix diversos tipus de riscos associats a la composició de les llars i els orígens ètnics.

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9

[Enllaços d'interès](#)

Segona Conferència de la [WELLCHI network](#)

“Benestar dels infants i mercats laborals a Europa. Els riscos resultants de diverses estructures i canvis en els mercats laborals”
([University of Hamburg](#), 31 March – 1 April 2006)

Un dels objectius de la “[WELLCHI NETWORK](#)” és explorar algunes de les maneres en les quals l'observació i notificació del benestar dels nens pot millorar, seguir les tendències que inclouen els resultats dels arranjaments institucionals en aquest camp i constituir un sistema d'indicadors estadístics comú en la Unió Europea que prengui al nen com unitat d'observació i anàlisi. Amb aquest propòsit es va planejar la recerca de diferents fonts d'informació secundària i registres relacionats amb la salut, educació, família, polítiques socials i pobresa dels nens, entre uns altres, per a descobrir defectes, detectar buits i, finalment, suggerir alternatives amb la finalitat de reunir i analitzar millor les dades sobre aquests temes.

Creiem que un dels beneficis s'obtidria explorant les possibilitats brindades per una harmonització de les fonts estadístiques relacionades amb la infància amb l'objecte d'augmentar la investigació europea en aquest camp, aconseguir millors coneixements dels problemes en qüestió i atreure l'atenció pública cap a temes que no estan a l'ordre del dia en les agendes. És important promoure la creació de sinergies vinculant activitats d'investigació vitals en un camp com aquest i així poder proveir d'una dimensió Europea a aquestes activitats d'investigació en els diferents països participants.

La infància com a categoria social és estadísticament invisible. Encara que apareix en les estadístiques com un grup d'edat, rarament és caracteritzat com un grup separat amb drets definits i necessitats específiques. Aquesta falta d'informació fa difícil conèixer sistemàticament trets relatius als infants que poden ser semblants en diferents entorns, fent encara més difícil la comprensió dels factors clau i les seves variacions, impeding la possibilitat de comparar les realitats de la infància en diferents societats. La situació present, totalment insatisfactòria, obliga als investigadors a obtenir informació de diferents fonts, el que produeix un retrat parcial i fragmentat dels fenòmens rellevants. La inadequació dels registres disponibles sobre infància a Europa demostra que els interessos de la gent jove no reben atenció en l'àmbit del debat sobre la integració Europea. La majoria dels indicadors [Eurostat](#) creats com a part de l'agenda social de la Unió Europea per a [monitoritzar](#) l'evolució de la pobresa i l'exclusió responen més a preocupacions econòmiques (com l'eficiència o la competitivitat) que a assumptes de justícia social o de benestar de la població en qüestió. A més, no poden solucionar les complexitats inherents a la situació dels infants. No podem acceptar la idea de que aquestes complexitats poden deduir-se a partir del [GDP](#), les dades de l'atur i altres indicadors econòmics que proporcionen només una part d'un retrat necessàriament polifacètic.

Desenvolupar la infància com una categoria social requereix, en primer lloc, poder portar a terme anàlisis que parteixin dels infants com a unitat d'observació. Això significa contemplar els elements estudiats com a part de la infància en si mateixa en comptes de com a part d'altres categories o fenòmens, introduir la perspectiva de les necessitats dels infants portant a terme investigacions qualitatives amb infants, dissenyant enquestes amb exemples extrets de la població infantil i escoltant la seva veu en lloc dels desitjos o representacions dels adults. Si volem millorar el nostre coneixement de la infància com a categoria social, és important desenvolupar nous indicadors per a descriure-la, per a analitzar-la i informar sobre ella. Amb aquests objectius en ment, i sota la coordinació del grup coordinador del [WELLCHI](#) Network, un nombre d'especialistes en estudis de la infància s'ha reunit per a produir un informe sobre aquests elements. L'objectiu principal és detectar defectes en l'estudi i descripció de la infància en la Unió Europea i suggerir nous punts de vista i idees amb la intenció de fer vàlides les comparacions transnacionals en aquesta àrea. El principal baròmetre per a la selecció d'indicadors és la necessitat d'igualtat d'oportunitats per a tots els infants en un món caracteritzat pel creixement de la diversitat familiar que produeix diferents tipus de riscos associats a l'origen social i ètnico-nacional de les llars.

WELLCHI NETWORK

ACTIVITATS PREVISTES

5è Seminari:

“TRANSMISSION OF INEQUALITIES FROM GENERATION TO GENERATION AND THEIR IMPACT ON SOCIAL COHESION”
13-14 Setembre 2006. Göteborg (Suècia).
Organitzat per: Dept. of Sociology of Göteborg.

6è Seminari:

“THE RELATIONSHIP BETWEEN CHILDREN NON RESIDENT FATHERS AND THE IMPACT ON QUALITY OF LIFE”
1-2 Desembre 2006, Oslo (Noruega).
Organitzat per: Norwegian Social Research (NOVA).

3era Conferència :

“HOW CAN THE WELL-BEING OF CHILDREN IN A KNOWLEDGE-BASED SOCIETY BE AMELIORATED? CONVERGENCE AND DIVERGENCE PATTERNS IN EUROPE PERSPECTIVE”
8-10 Febrer 2007, Barcelona (Espanya).
Organitzada per: Institut d' Infància i Món Urbà. (CIIMU).

ACTIVITATS ANTERIORS

4art Seminari:

“CHILDREN IN MULTICULTURAL SOCIETIES”
2-3 Desembre 2005 , Atenes (Grècia)
Organitzat per: National Centre for Social Research (EKKE).
<http://www.ciimu.org/wellchi/reports/wsh4/report4.htm>

2ª Conferència :

“DIFFERENT KINDS OF RISKS FOR CHILDREN RESULTING FROM VARIOUS STRUCTURES AND CHANGES IN THE LABOUR MARKETS”
31 Març-1 Abril, 2006, Hamburg (Alemanya)
Organitzada per : Institut für Sociologie, Universität Hamburg
<http://www.ciimu.org/wellchi/reports/con2/con2.htm>

ALTRES ACTIVITATS

Convergence an Divergence of Family Law in Europe
12-13 Setembre 2006, Vrije Universiteit Amsterdam.
Contact: m.antokolskaia@rechten.vu.nl

Child in the City. 3rd European Conference
17-18 Octubre 2006, Stuttgart City Hall, Alemanya.
Contact: lwatterreus@europoint-bv.com
<http://www.europoint-bv.com/events/?child2006>

III Congreso Mundial sobre derechos de la Niñez y la adolescencia
14-19 Noviembre 2007, Barcelona.
<http://www.iiicongresomundialdeinfancia.org>

Primer Forum Internacional de Infancia y Familias
“De filias y fobias”: del parentesco biológico al cultural.
La adopción, la homoparentalidad y otras formas de construcción de familias diversas.

29-30 Setembre i 2-3 Octubre 2006, Barcelona.
<http://www.foruminternacional.ciimu.org>

El Instituto de Infancia y Mundo Urbano es un consorcio constituido por el Ayuntamiento de Barcelona, la Diputación de Barcelona y tres universidades: la Universidad de Barcelona, la Universidad Autónoma de Barcelona y la Universitat Oberta de Catalunya. Tiene como objetivo la transferencia de conocimiento entre el mundo universitario y el mundo local, poniendo la investigación al servicio de la mejora de la práctica profesional y de las políticas públicas dirigidas a la infancia y las familias.

En los últimos años el CIIMU ha consolidado áreas y proyectos de investigación y elabora, entre otros, un informe bianual sobre el estado de la infancia y las familias en Cataluña. Dado que la participación en proyectos e iniciativas de carácter internacional constituye uno de sus ejes fundamentales de actuación, el CIIMU impulsa ahora la realización del Forum Internacional sobre Infancia y Familias que tendrá periodicidad bianual.

El objetivo del Forum es reunir a destacados investigadores nacionales e internacionales y a profesionales, técnicos y usuarios en unas jornadas de trabajo y reflexión en torno a una temática relacionada con la infancia y las familias.

Para este I Forum, que organizamos en colaboración con la Consejería de Bienestar y Familia de la Generalitat de Cataluña y la Universidad de Barcelona hemos escogido dos temas: la adopción internacional y la homoparentalidad.

España es el segundo país del mundo en cifras absolutas de niños adoptados, tras los Estados Unidos. Pero, si consideramos las adopciones internacionales por habitante, Cataluña tiene la tasa más elevada del mundo.

Por otra parte, en abril de 2005 Cataluña modificó el Código de Familia para permitir la adopción a parejas homosexuales y, en julio de 2005, el Parlamento Español modificó el Código Civil para permitir los matrimonios homosexuales y, en consecuencia, la adopción de niños por parte de los mismos. Todos estos hechos colocan a Cataluña y España en una situación excepcional que justifica la elección temática para esta primera edición del Forum.

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Resenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9

[Enllaços d'interès](#)

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9

[Enllaços d'interès](#)

1. Centre Nacional per a Infants en la Pobresa ([NCCP](#)) - USA
<http://www.nccp.org>

"El Centre Nacional per a Infants en la Pobresa ([NCCP](#))" és una organització d'investigació i política de la Universitat de [Columbia](#) sense finalitat de lucre ni filiació política. La nostra missió és identificar i promoure estratègies per a prevenir la pobresa infantil als Estats Units i millorar les vides d'infants i famílies amb pocs ingressos.

Concentrant-nos en els vincles entre estabilitat econòmica familiar i desenvolupament de la infància, vam investigar polítiques que promoguin tres objectius:

- * Famílies econòmicament segures.
- * Infants que entren a l'escola preparats per a tenir èxit.
- * Famílies estables i educades.

[NCCP](#) ha desenvolupat una reputació nacional en l'anàlisi política, la investigació acadèmica, i les estadístiques demogràfiques. Promovem el més ampli coneixement sobre com la situació econòmica de la família afecta al desenvolupament dels infants, la seva oportunitat d'èxit en l'escola, i finalment, l'habilitat per a crear millors condicions de vida per a si mateixos.

A més, el nostre treball comença amb la premissa que la seguretat econòmica familiar significa molt més que uns ingressos per sobre del nivell de la pobresa. La veritable seguretat econòmica inclou (1) ingressos adequats, estables i predictibles, (2) estalvis que puguin ajudar a les famílies a superar les crisis i planificar el futur i (3) capital humà i social (per exemple, educació, habilitats, i sistemes de suport) que ajudin a les famílies a millorar el seu estatus financer a llarg termini.

2. El futur dels infants. USA

<http://www.futureofchildren.org/index.htm>

"El Futur dels Infants" té l'objectiu de promoure polítiques efectives i programes per a nens facilitant dissenyadors de polítiques, proveïdors de serveis i bases de dades amb informació actualitzada i objectiva basada en les millors investigacions possibles.

"El Futur dels Infants" és una publicació del "[The Woodrow Wilson School of Public and International Affairs](#)" a la "[Princeton University](#)" i "[The Brookings Institution](#)".

Els punts de vista expressats en "El Futur dels Infants" no necessàriament representen els punts de vista de [The Woodrow Wilson School](#) a la Universitat de [Princeton](#) i [The Brookings Institution](#).

3. Centre [Chapin Hall](#) per a Infants. USA

<http://www.about.chapinhall.org/>

Crear coneixement per a servir als infants és la missió del Centre [Chapin Hall](#) per a Infants. Situat en la Universitat de Xicago, [Chapin Hall](#) és un centre d'investigació i desenvolupament que té els més alts estàndards acadèmics i els recursos intel·lectuals d'una de les millors universitats del món en la recerca sobre els reptes del món real, en dissenyadors de polítiques i proveïdors de serveis que lluiten per assegurar que els infants creixin, prosperin i tinguin el seu lloc en un món millor. Treballant amb legisladors i responsables polítics i administratius, i també amb [dissenyadors](#) de programes de primera línia, Chapin Hall vol proporcionar una investigació rigorosa i no partidista en mans d'aquells que creen programes i polítiques que afecten els infants en les seves vides quotidianes.

En un entorn on els debats polítics sobre els infants estan freqüentment conduïts per la ideologia i l'anècdota, Chapin Hall basa les seves idees en fets. Som coneguts per les nostres perspectives independents i la nostra originalitat, pel nostre desig d'estudiar antics problemes de formes noves, i per la nostra habilitat per a percebre elements importants abans que es produeixin. Però sobretot, som coneguts per la nostra convicció que la investigació ha de centrar-se en tots els infants si volem assegurar que tots puguin créixer per a ser adults amb potencial i productius.

Pàg. 1

[Polítiques públiques i reformes legislatives](#)

Pàg. 2-4

[Recerca sobre immigració](#)

Pàg. 5

[Ressenyes bibliogràfiques](#)

Pàg. 6-7

[Progrés dels àmbits de treball del projecte](#)

Pàg. 8

[Activitats nacionals i internacionals](#)

Pàg. 9-10

[Enllaços d'interès](#)4. [KIDS COUNT](#). USA<http://www.aecf.org/kidscount>

"[KIDS COUNT](#)", és un projecte de la "Fundació [Annie I. Casey](#)", és un esforç nacional, estat a estat, per a controlar l'estatus dels infants als Estats Units. A través de la provisió de [dissenyadors](#) de polítiques i ciutadans amb interès pel benestar dels infants, [KIDS COUNT](#) vol enriquir les discussions locals, estatals i nacionals al voltant dels mitjans per a assegurar un futur millor per a tots els infants.

[KIDS COUNT](#) ofereix quatre sistemes de continguts que permeten als visitants crear informes de continguts personals de manera gratuïta.

"[KIDS COUNT Census Data Online](#)" crea informes detallats al voltant de 6.000 àrees geogràfiques que inclouen ciutats, districtes, etc. des del Cens del 2.000 sobre una gran varietat de temes que afecten als infants en la societat.

5. Campanya en contra de la pobresa dels infants. Canadà

<http://www.childpoverty.com/>

La Campanya en contra de la pobresa dels infants és una coalició no partidista i nacional de ciutadans de grups religiosos, grups de justícia social, d'organitzacions caritatives, organitzacions d'ajuda als infants i altres grups preocupats per l'elevat i innacceptable nivell de pobresa entre els infants i les famílies a Canadà. També estem preocupats pels perills del futur [educatiu](#), social, físic, de desenvolupament i d'èxit laboral d'aquells nens que viuen, avui dia, en famílies pobres.

No estem afiliats a cap partit polític, i el nostre únic interès especial és reduir el nombre d'infants pobres a Canadà. Estem finançats per ciutadans particulars de tot Canadà, per fundacions, comunitats religioses i [ONGs](#) que comparteixen la nostra visió d'un país sense de pobresa.

Les organitzacions membres de la [CACP](#) i membres del Comitè de direcció són: Anglican Diocese de Toronto, B'nai Brith Canada, Campaign 2000, Canadian Association of Food Banks, Canadian Association of Social Workers, Canadian Catholic Religious Conference of Ontario, Canadian Council for Reform Judaism, Canadian Feed the Children, the Catholic Children's Aid Society, Citizens for Public Justice, Family Service Association of Greater Toronto, Hindu Dharma Mission (Canada), the Hope for Children Foundation, Jewish Family and Child Services, MAZON Canada, Pickering Islamic Centre, The United Church of Canada, United Way of Greater Toronto, the Urban Alliance on Race Relations.